सर्गः ३ सुखश्रवामङ्गलतूर्य्यनिस्वनाः प्रमोदनृत्यैः सह वारयोषितां। न केवलं सद्मनि मागधीपतेः पथि व्यजृम्भन्त दिवौकसामपि ॥ १९ ॥ न संयतस्तस्य बभूव रक्षितुर्विमोचयेद्यं सुतजन्महर्षितः। ऋणाभिधानात्स्वयमेव केवलं तदा पितॄणां मुमुचे स बन्धनात् ॥ २० ॥ श्रुतस्य यायादयमन्तमर्भकस्तथा परेषां युधिचेति पार्थिवः। अवेक्ष्य धातोर्गमनार्थमर्थविच्चकार नाम्ना रघुमात्मसम्भवं ॥ २१ ॥

सुखेति। वारयोषितां वेश्यानां मङ्गलार्थं वाद्यशब्दाः हर्षेण नृत्यैः सह न केवलं मागधीपतेः दिलीपस्य गृहे वर्द्धन्ते अपितु देवानां गृहेऽपि व्यजृम्भत अवर्द्धन्त किं° वाद्यशब्दाः सुखकराः श्रवोयेषां ते ॥ १९ ॥ नेति। कारागारे संयतः बद्धो जनः तस्य दिलीपस्य न अभूत् यं बद्धं जनं पुत्रस्य जन्मना हृष्टः सन् राजा विमोचयेत् अतः पितॄणां ऋणस्य बन्धनात् राजा स्वयमेव मुमुचे किं° दिलीपस्य रक्षितुः ॥ २० ॥ श्रुतस्येति। राजा आत्मनः सम्भवं पुत्रं नाम्ना रघुं कृतवान् किं कृत्वा रघिधातोर्गमनार्थं ज्ञात्वा किं राजा अर्थस्य ज्ञाता पुनः अयं पुत्रः श्रुतस्य वेदस्य पारं यायात् पुनः संग्रामे परेषां शत्रूणां पारं यायात् इतिहेतो रघुरिति नाम ॥ २१ ॥